

חיה בסרט(ן)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

"גברת צימר.. מצ'עמם לי..."

פורסם ב22 באפריל 2008, 18:32 [בכללי](#)

מה צריך זוג היוצא לחופשה רומנטית? שקט, נוף, ג'קוזי(כמובן). מבחר פינוקים ויין. כל השאר כמובן על אחריותו.

בעונותי הרבים הנני גם בעלת צימר, יוקרתי, מפנק העונה על כל הדרישות הנ"ל.

לשם ההגינות עלי לומר כי רוב האורחים המגיעים אלינו, עדינים, מתחשבים, שקטים, מוקירי תודה ואינם גונבי ברזים ומגבות. רובם נהנים מן השקט והזוגיות הנעימה שלהם. ואנו חיים כמה ימים זה לצד זה בסימביוזה בלתי הכרחית. נפרדים בחיוך... ופעמים רבות נפגשים שוב אחרי מספר חודשים...

אך לא בעולם אוטופי אנו חיים. כך שאחת לחמישים אורחים יגיעו ה"אורחים". אלו שנראים כאילו לקוחים ממערכון "ארץ נהדרת".

עם הזמן למדנו כמו רבי טרפון לתת בהם סימנים. ואלו הם:

@לרוב הרמז הראשון יגיע בעת ההזמנה - הם ירדו לפרטי פרטים של "מה נקבל?" לא ישאירו שום מקום להפתעה.

כמובן שהם בדיוק חוגגים יום נישואים, יום הולדת, לידת הנכד וזבד הבת. "האם גברת צימר יכולה לאפות לנו עוגה?"

"מה לא אופה?" "מה את אומרת תוכלי לקנות בשבילנו? בכסף? אה...נסתדר..."

@מידי יום עד למועד הגעתם נשמע מהם. הם ישאלו אם יהיה נקי? אם יש מנגל? אם יהיה קר או חם בדיוק כשיגיעו?

אם אפשר... אם מותר... אם צריך... ומה קורה אם מבטלים...

@בדרך כלל מראם הפיסי דומה. זוג בשנות ה-50 60 לחייהם. השהות בצימר נועדה בכלל כדי לספר לחברים. אך במציאות הם אינם סובלים זה את זה. ואף אינם סובלים את היקום הסובב אותם.

@הסיוט... מתחיל כחמש דקות אחר הגעתם. חם להם מידי או קר להם מידי. הם צריכים עוד שמיכות/מגבות/סבונים/חלב. לאחר שמגיע המשלוח לצימר (שהרי הלקוח תמיד צודק...) ישנה צפירת הרגעה קלה. למודי נסיון אנו יודעים שאין מה לנשום לרווחה. היום רק החל...

@בחצות בדיוק (וזהו ריטואל קבוע) יזכר הזוג שהוא לא הבין כיצד פועל הג'קוזי, או איך לראות סרטים בדי.וי.די. או עם כמה סוכר הוא רגיל לשתות את הקפה שלו...

@בשלב הזה בעלי הצימר היו שמחים לשלם לאורחיהם ובלבד שישבו לביתם השקט אי שם... אך הזוג המלכותי גם התעייף מעצמו ובדרך כלל נכנס לתרדמה קלה...

@ אם בני הזוג הגיעו ללילה אחד. הסיוט יגמר בחצות היום למחרת. אך אם הגיעו למספר ימים. אנחנו נשמע ונראה אותם עוד הרבה. מה שנקרא בעגה המקומית "אתם עוד תשמעו מאיתנו..."

@ כדי להבין מה יקרה בימים הבאים יש לקרא את הרשומה מתחילתה. ולדמיין את הזוג הנחמד נושף. הבעל מגיע ראשון והזוגה פרצוף חמוץ ומכווץ אחריו. בכל פעם ימצאו אמתלה לפגוש בנו. לשוחח, לשאול שאלות. (ואולי בכלל נצא יחדיו לשתות משהו???)

@ לפני לכתם שתי אופציות.

האחת... יגישו רשימה קטנטונת שערכו למעננו ("ביקשתם משוב לא?") וברשימה יהיו שלל עיצות של התרנגול בדרך כלל.

להלן מספר עצות המובאות כלשונן: "אני הייתי בוחר זכוכיות בצבעים חמים, צבעי האש ולא בצבעים הקרים בהם בחרתם." "או" "בתור בעל נסיון מציע לכם לצבוע את הצימר בצבע מסוג X אני נוהג קודם לערבב עם Y" "אהבתי את גינת התבלינים הקטנה. שמא תשימו דחליל? אין בעיה להכינו...אני הכנתי אותו כך..."

התרנגול והזוגה יגידו בשמחה בלתי מוסברת, אגב חיבוק וכמעט נשיקה. "כל כך נהנינו...נמליץ ונחזור..." שלושה ימים ושלושה לילות יקח לנו להתאושש...

השניה- התרנגול והזוגה יעמדו ליד מכוניתם המצוחצחת. התרנגול -עם משקפיים גדולות ממידותיו, ופלאפון בנרתיק החגורה. הזוגה תמרפק אותו כאומרת "תראה איך אני מסדרת את העניינים..."

מבט הזוגה יצטמצם לכדי חריץ דקיק. ואז היא תשאל בתמימות מעושה: "אז כמה צריך לשלם?" בדיקה מהירה וסריקה (מי פה ימצמץ ראשון). כשעולה על הפרק המחיר שסוכם. תאנפף הזוגה "למרות שהייתי צריכה אתמול להזעיק אתכם בחצות שתגידו לי איך להפעיל את הג'קוזי?"

בחוסר נחת תשלוף את פנקס הצי'קים. ותפטיר: "משה, תגיד לה כמה חברים יש לך במפעל. אנחנו נשלח לפה ונמליץ... אז כמממממממה זה יעלה לנו?"

העניינים נסגרים והזוגה לא תצא פריירית: "אפשר לקטוף הבייתה קצת אשכוליות?????" שהרי ידוע שאין כמו חמישה ק"ג אשכוליות בחינם להשיב נפש.

פעם אחת תרנגול וזוגתו התמקמו היטב בבקתתם. כעבור 5 דקות. בקשו שמיכה שאינה פיקה.

"ל"אדון צימר" אמרה הזוגה בהשתאות "אתה מסוגל לישון עם שמיכת פיקה???"

מר צימר הרגיל בז'אנר הנ"ל. ענה "כן, מה הבעיה?"

"הציפורניים של הרגליים נתקעות לי בפיקה. לך זה לא קורה?"

מר צימר לא התבלבל וענה "לא, אני נוהג לגזור את צפורני רגלי..."

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>

הוספת תגובה | חזרה לבלוג - חיה בסרט(ן)